

Zondag 10 december 2023

2^e zondag van Advent

De geboorte van Johannes

Voorganger: Franck Ploum

Orgel: Willie den Hollander

Lezen: Coby de Looff

Koster: Giljam Bil

Aansteken 2^e adventskaars

Lieke Bosveld

Orgelspel vooraf

Welkom en mededelingen *door de kerkenraad*

- Allen gaan staan (indien mogelijk) –

Eigen Bundel 1 - Vol van verwachting C.1 en 2

Drempeltekst (uit: De schreeuw van de aarde)

Troost!	Jesaja 40,1
Een nieuwe dag zal komen	
uit duisternis	
uit wat vergaan leek	
uit oude stam	Jesaja 11,1
ontspruit het	
blijf niet staren op wat was	
zie alles wordt nieuw.	Jesaja 43,48-49
Van overal brengt	

Gemeente gaat zitten

Vervolg Eigen Bundel 1 - Vol van verwachting C.3

Ten geleide – stilte

Geboorte, nieuw begin
een wereld nog niet gekend
wel vermoed, gestameld
gedroomd, verlangd
en naar uitgezien
vol van stromen gerechtigheid
en duurzame vrede.

Daartoe ontsteken we een tweede kaars

Ontsteken van de 2^e adventskaars

Door Lieke Bosveld

Eigen Bundel 10 – Scheur toch de wolken

Lezing *Lukas 1, 57-79*

Voor Elisabet was de tijd gekomen
dat ze moest bevallen, en ze baarde een zoon.
Haar burens en haar familie hoorden
hoe barmhartig de Eeuwige voor haar was geweest,
en ze deelden in haar vreugde.

Op de achtste dag kwamen ze het kind besnijden,
en ze wilden hem de naam van zijn vader Zacharias geven.

‘Nee,’

zei zijn moeder,

‘hij moet Johannes genoemd worden.’

Ze zeiden tegen haar:

‘Die naam komt in de familie toch niet voor.’

Ze wenkten zijn vader, en vroegen hoe hij hem wilde noemen.

Hij vroeg om een schrijftafeltje en schreef daarop:

‘Zijn naam is Johannes.’ En iedereen was verbaasd.

Maar op hetzelfde moment

werden zijn mond en zijn tong losgemaakt,
en hij prees God.

De hele buurt werd door ontzag bevangen,
en in heel het bergland van Judea werd dit alles druk
besproken. 66Het hield allen die ervan hoorden bezig,
en men vroeg zich af: 'Wat zal er wel niet worden van dit kind?'
Want onmiskenbaar rustte de hand van de Eeuwige op hem.

Zijn vader Zacharias werd vervuld met heilige Geest en profeteerde:

*'Gezegend de God van Israël,
want Hij heeft zich het lot van zijn volk aangetrokken,
en het bevrijd.
Hij heeft voor ons een reddende kracht opgewekt
in het huis van David, zijn dienaar,
zoals Hij van oudsher had gezegd
bij monde van zijn heilige profeten:
redding uit de macht van onze vijanden,
en uit de hand van allen die ons haten,
om barmhartigheid te betonen,
en zijn heilig verbond indachtig te zijn –
de eed die Hij Abraham en Sara had gezworen:
Hij zou ervoor zorgen dat wij,
zonder angst en bevrijd uit de hand van de vijand,
Hem konden dienen, in heiligheid en rechtvaardigheid,
al onze dagen.
En jij, mijn jongen, zult profeet van de Allerhoogste
worden genoemd,
want je zult voor de Heer uit gaan als zijn wegbereider;
om zijn volk te leren hoe ze gered kunnen worden
door de vergeving van hun zonden,
dankzij de innige barmhartigheid van onze God.
Zo bekommert zich om ons het licht uit de hoogte;
het zal schijnen voor wie zitten
in duisternis en in de schaduw van de dood,
het zal onze voeten naar de weg van de vrede leiden.'*

De jongen groeide op en werd steeds sterker door de Geest; hij
verbleef in eenzame streken tot de dag waarop hij zich aan Israël
vertoonde.

LB 452 – Als tussen licht en donker

Toespraak

Orgelspel

Voorbede - stil gebed

Collecte

Hier begint de dienst van de tafel

Tafel ter gedachtenis aan allen
die vol geestkracht en liefde
recht doen tot vandaag;

ter gedachtenis aan allen
die leefden van het visioen
van een bewoonbare aarde,
die hun levenskrachten gaven
voor de 'minsten der mijnen'.

Brood en wijn tot zijn gedachtenis:
Jezus – God bevrijdt,
zoon van mensen, messias
de komende, die wij verwachten
die zijn leven gaf en brak
trouw ten einde toe
vlees geworden visioen
sterker dan de dood.

Ik zie de hemel opengaan 57

t. Jan van Opbergen/m. A.R. Reinagle 1836

1. Ik zie de he - mel o - pen - gaan,
de aar - de in het licht,
van men - sen die el - kaar zien staan,
Gods ei - gen aan - ge - zicht.

2. Ik zie de wereld omgekeerd,
het laagste bovenaan,
het ongeziene in het licht –
uit niets groeit Gods bestaan.
3. Ik zie het lang beloofde land,
waar alles wordt gedeeld,
van grond tot licht, van steen tot brood –
wij zijn Gods evenbeeld.
4. Ik zie een stad van puur kristal,
de leugens zijn voorbij.
Wij leven in doorzichtigheid –
Gods waarheid leven wij.
5. Ik zie de aarde vol sjaloom,
de on-geest weggeleefd.
Ontmaskerd staan wij voor elkaar –
en zie, de vrede leeft.

Uitnodiging tot breken en delen

*Kom met uw Geest,
vernieuw de aarde, begin in ons opnieuw
vandaag en telkens weer.
Maak ons breekbaar, laat onze liefde vloeien
gebroken brood, gedeelde wijn*

Breken en delen – in de kring

Onze Vader – met open handen naar elkaar

LB460 - De nacht loopt ten einde

t. H. Oosterhuis / m. B. Huijbers

Refrein: *Fine*

De nacht loopt ten ein - de, de dag komt nader-bij

Koor:

Het volk dat woont in dui - ter - nis

zal we - ten wie zijn hei - land is.

On - ver-wacht komt van hein - de en ver

de men - sen - zoon, de mor - gen - ster.

2. Tekens aan sterren, zon en maan,
hoe zal de aarde dat bestaan?
Zo spreekt de Heer: verheft u vrij
want uw verlossing is nabij. *Refrein*
3. Wanneer de zee bespringt uw land
en slaat u 't leven uit de hand,
weet in uw angst en stervenspijn:
uw dood zal niet voor eeuwig zijn. *Refrein*
4. Ziet naar de boom, die leeg en naakt
in weer en wind te schudden staat;
de lente komt, een twijg ontspruit,
zijn oude takken lopen uit. *Refrein*

Afsluiting en Zegenbede

Vervolg lied

5. Een twijggje, weerloos en ontdaan,
- zonder gestalte, zonder naam.
Maar wie gelooft verstaat het wel.
Dat twijggje heet: Emmanuel. *Refrein*
6. Die naam zal ons ten leven zijn.
Een zoon zal ons gegeven zijn.
Opent uw poorten metterdaad
dat uw Verlosser binnengaat. *Refrein*

Orgelspel